

[Poul Møller.]

fordi vi er medlem af EFTA og giver praktisk talt fri import af svenske og engelske biler til en 3,6 pct.s told, som forsvinder i løbet af et par år, er det i høj grad et handelspolitisk spørgsmål. Det har vi aldrig bedømt som beskyttelsestold ud fra rent finansielle synspunkter, men jeg forstod, at udenrigsministeren havde noget at betro os i den retning i udvalget, og indtil denne betroelse har fundet sted, vil jeg ikke kommentere dette spørgsmål yderligere, for det kunne være, at der lå et par hundrede millioner kroner, vi kunne vinde ved hjælp af disse 18 millioner, og så vil vi naturligvis lytte med interesse dertil. Derfor vil jeg altså standse denne diskussion for mit vedkommende; jeg må dog sige, at jeg er i høj grad i tvivl om, hvorvidt det er klogt, men jeg lader mig gerne overbevise, hvis den højtærede udenrigsminister virkelig skulle have sagligt gode grunde for det, der her er foreslået.

Den højtærede finansminister var inde på en række andre spørgsmål vedrørende udgiftspolitikken, men jeg tror ikke, det fører noget sted hen at forlænge vor diskussion. Den får vi lejlighed til også at føre ved anden behandling.

Hvad præmielånet angår, har jeg en anden opfattelse end den højtærede finansminister. Jeg tror, at 100 kr.s obligationer vil tiltrække obligationskøbere, som vil gå fra det almindelige obligationsmarked, og derfor anser jeg det for at være en politik, der må være inspireret af medlemmer fra Mols, når man på denne måde finder på for at skaffe penge til køb af obligationer at sælge obligationer.

Den højtærede udenrigsminister har jeg givet svar. Jeg afventer altså udvalgsdrøftelsen om denne sag.

Jeg må sige, at jeg forstod nogle af den højtærede økonomisters betragtninger, men ikke dem alle, hvilket sikkert ikke er økonomiministerens skyld. Det er naturligvis således, at det er svært for os, der sidder herovre, at finde ud af, hvad finansloven omfatter, når man efter dens vedtagelse gennemfører sådanne administrative indskrænkninger, som man her har gjort. Jeg forstod, at den højtærede finansminister sagde, at der var taget højde for dette i finansloven, så det ikke påvirkede

denne. Jeg forstod ikke den højtærede økonomiminister således, men det har altså været mig, der har misforstået det. Det, der her er foretaget, at man begrænser igangsætningen af nye arbejder indtil februar 1966, giver altså ingen besparelser på finanslovens anlægsbudget. (*Økonomiministeren* [Henry Grünbaum]: Det giver ikke yderligere begrænsning!). Nej, men det er i forhold til det vedtagne finanslovsforslag. Det har jeg så noteret mig, så må det vel være sådan. Så må vi se, om det ikke går, som det gik i forfjor, da den højtærede finansminister gav en tilsvarende erklæring, men hvor det alligevel viste sig, at da vi kom til regnskabstallene, havde det i høj grad påvirket anlægsudgifterne. Sådant kan der altså være så meget, hvor man først senere kan se, hvem der har ret. Jeg skal ikke forlænge denne diskussion; det vil først kunne vise sig, når regnskabet foreligger.

Vi vil altså nu prøve at arbejde videre for vor langsigtede alternative politik. Jeg håber, vi en dag kan overbevise det ærede medlem hr. Baunsgaard om dens rigtighed.

Baunsgaard: Den højtærede finansminister var skuffet over enkeltheder i min tale. Det er jeg selvsagt ked af. Det er ikke, fordi jeg tilsigter at skuffe folk, men der har nok ikke i dette tilfælde været noget at gøre ved det.

Må jeg sige til den højtærede udenrigsminister, at også jeg tager til efterretning, at der kan være handelspolitiske oplysninger, som egner sig til i første omgang at blive drøftet i et udvalg. Det lyder umiddelbart rimeligt, og jeg skal derfor heller ikke knytte yderligere betragtninger hertil, ud over at jeg i og for sig føler trang til at tilslutte mig udenrigsministerens beklagelse af, at man har haft så travlt med at starte en kampagne herhjemme, at man måske — det går jeg ud fra som en given ting — ufrivilligt er kommet til at levere argumenter til nogle, der måske ellers ikke ville have kigget efter disse argumenter.

Et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Henry Christensen. Det ærede medlem var ikke tilfreds med, at jeg havde sagt, at venstre og de konservative ikke var fremkommet med noget positivt forslag, og spurgte mig, om jeg troede, at denne min udtalelse eller dette postulat, som det ærede medlem kaldte det, fremmede en rigtig